ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യം അന്വേഷിക്കുന്നത്—സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിക്ഷേപങ്ങൾ സ്വരൂപിക്കുന്നതിലൂടെ

I. പിതാവിന്റെ രാജ്യം ഇന്ന് സ്വർഗരാജ്യത്തിന്റെ യാഥാർഥ്യം, ഇന്ന് സഭാജീവിതത്തിന്റെ യാഥാർഥ്യമാണ്, അത് വരാനിരിക്കുന്ന യുഗത്തിൽ സ്വർഗരാജ്യത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയായിരിക്കും

ഭൂമിയിൽ നിക്ഷേപങ്ങൾ സ്വരൂപിക്കുന്നത് മാമ്മോനെ സേവിക്കുന്നതും ദൈവത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് എതിരുമാണ്

- “ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾക്കായി നിക്ഷേപങ്ങളെ സ്വരൂപിക്കരുത്.... സ്വർഗത്തിൽ നിങ്ങൾക്കായി നിക്ഷേപങ്ങളെ സ്വരൂപിക്കുവിൻ”—6:19, 20
  - നാം ഭൂമിയിൽ നമുക്കായി നിക്ഷേപങ്ങൾ ശേഖരിച്ചാൽ, നാം എപ്പോഴും ദൈവത്തെയല്ല, മാമ്മോനെയായിരിക്കും സേവിക്കുന്നത്
  - നിയന്ത്രക പ്രമാണം എന്നത്, ഭൂമിയിൽ നിക്ഷേപങ്ങൾ സ്വരൂപിക്കുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് എതിരാണെന്നും അവന്റെ കരുണയിലും കരുതലിലും ഒരുതരം അവിശ്വാസം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതാണെന്നുമാണ്

ഹൃദയം എപ്പോഴും അതിന്റെ നിക്ഷേപത്തെ പിന്തുടരുന്നു

- "നിന്റെ നിക്ഷേപം എവിടെ ആകുന്നുവോ, അവിടെ നിന്റെ ഹൃദയവും ഇരിക്കും"—വാ. 21
  - നമ്മുടെ ഹൃദയം എപ്പോഴും അതിന്റെ നിക്ഷേപത്തെ പിന്തുടരുന്നു

മാമ്മോനിൽനിന്ന് നാം മോചിക്കപ്പെടണം

- "രണ്ട് യജമാനന്മാരെ സേവിക്കുവാൻ ആർക്കും കഴിയുകയില്ല, ഒന്നുകിൽ അവൻ ഒരുവനെ വെറുക്കുകയും മറ്റവനെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യും; അല്ലെങ്കിൽ അവൻ ഒരുവനെ പിടിക്കുകയും മറ്റവനെ നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്യും. ദൈവത്തെയും മാമ്മോനെയും സേവിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുകയില്ല"—വാ. 24
  - ദൈവത്തെ സേവിക്കുവാൻ നമ്മുടെ ഹൃദയം ഏകാഗ്രമായിരിക്കണം; നമുക്ക് ഒരേസമയം ദൈവത്തെയും മാമ്മോനെയും (സമ്പത്ത്) സേവിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല
  - ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നതിനുള്ള നിബന്ധന മാമ്മോനിൽനിന്നുള്ള മോചനമാണ്

മനുഷ്യ ജീവൻ വ്യാകുലതയുടെ ജീവനാണ്, എന്നാൽ ദിവ്യ ജീവനും പ്രകൃതവും വ്യാകുലതയില്ലാത്തതുമാണ്

- “നിങ്ങളുടെ ജീവനായിട്ട് വിചാരപ്പെടരുത്.... ഇവയെല്ലാം ജാതികൾ വിചാരപ്പെട്ട് അന്വേഷിക്കുന്നു... നാളേക്കായി വിചാരപ്പെടരുത്”—മത്താ. 6:25, 32, 34
  - നമ്മുടെ മനുഷ്യ ജീവൻ വ്യാകുലതയുടെ ജീവനും വ്യാകുലതയാൽ സംരചിക്കപ്പെട്ടതുമാണ്
  - ദിവ്യ ജീവനിലും ദിവ്യ പ്രകൃതത്തിലും വ്യാകുലതയില്ല; ദൈവത്തിന്റെ ജീവൻ ആസ്വാദനത്തിന്റെയും വിശ്രമത്തിന്റെയും ആശ്വാസത്തിന്റെയും സംതൃപ്തിയുടെയും ജീവനാണ്
  - രാജ്യജനം ഒരിക്കലും നാളെയിൽ ജീവിക്കരുത്, എപ്പോഴും ഇന്നിൽ ജീവിക്കണം
  - നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, നമ്മെ പരിപാലിക്കാൻ സ്വർഗീയ പിതാവ് താൻതന്നെയുണ്ട്; നമ്മുടെ ഭൗതിക ആവശ്യങ്ങൾ പരിപാലിക്കവേ, തന്റെ മൂലകത്തെ അവൻ നമ്മിലേക്ക് പകരുന്നു, അങ്ങനെ നാം ദിവ്യപകർച്ച അനുഭവമാക്കുന്നു

ദൈവത്തിന്റെ നീതി അന്വേഷിക്കുന്നത്—ക്രിസ്തുവിനെ ജീവിച്ചു വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെ

II. പിതാവിന്റെ നീതി രാജ്യത്തിന്റെ പുതിയ പ്രമാണം പാലിക്കുന്നതിലൂടെ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്ന നീതിയാണ് (മത്താ. 5:20); ഈ നീതി രാജ്യജനം ജീവിച്ചു വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ക്രിസ്തുവാണ്

നീതിയുടെ നാല് പ്രധാന വശങ്ങൾ

- നീതി എന്നത്
  - ദൈവത്തിന്റെ നീതിപരവും കർക്കശവുമായ ആവശ്യകതകൾക്കൊത്തവണ്ണം വ്യക്തികളോടും വസ്തുക്കളോടും കാര്യങ്ങളോടും നീതി പുലർത്തുന്നതാണ്
  - ജീവൻ നൽകുന്ന ആത്മാവായി നമ്മിൽ വസിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ബാഹ്യാവിഷ്കാരമാണ്
  - ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ വിഷയമാണ്
  - നമ്മുടെ ആളത്തത്തിൽ ദൈവത്തോട് നേരുള്ളവരായിരിക്കുന്നതാണ്
- വിശ്വാസികൾക്ക് ക്രിസ്തു നീതിയായിരിക്കുന്നതിന് രണ്ട് വശങ്ങളുണ്ട്

വസ്തുനിഷ്ഠമായ നീതി—നീതികരണത്തിന്/രക്ഷയ്ക്ക്

  - ദൈവത്തോട് അനുതപിച്ച് ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന സമയത്ത് ദൈവമുമ്പാകെ വസ്തുനിഷ്ഠമായി നീതീകരിക്കപ്പെടുവാൻ ക്രിസ്തു വിശ്വാസികളുടെ നീതിയാണ്

വ്യക്തിനിഷ്ഠമായ നീതി—ജയിക്കുന്നതിന്/പ്രതിഫലത്തിന്

  - ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയായി വിശ്വാസികളിൽനിന്ന് ജീവിച്ചു വെളിപ്പെടുന്ന അവരുടെ നീതിയാണ് ക്രിസ്തു, അത് അവർ ദൈവത്താൽ വ്യക്തിനിഷ്ഠമായി നീതീകരിക്കപ്പെടുവാൻ വിശ്വാസികൾക്ക് നൽകപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിലുള്ള നീതിയാണത്
  - ഈ രണ്ട് വശങ്ങളും ലൂക്കൊസ് 15:22-23-ൽ കാണുന്ന മേൽത്തരമായ മേലങ്കിയാലും തടിപ്പിച്ച കാളക്കുട്ടിയാലും മുൻകുറിക്കപ്പെടുന്നു

നാം നീതി തന്നെയായി മാറുന്നു—പ്രതിഫലം നീതിയുടെ കിരീടം

- "നീതിയുടെ കിരീടം എനിക്കായി വെച്ചിരിക്കുന്നു; അത് നീതിയുള്ള ന്യായാധിപതിയായ കർത്താവ് ആ നാളിൽ എനിക്കു പ്രതിഫലം നൽകും"—2 തിമൊ. 4:8
  - ഓട്ടം ജയകരമായി ഓടുന്നവന്, കർത്താവിന്റെ രക്ഷയ്ക്ക് പുറമേ മഹത്വത്തിന്റെ പ്രതീകമായ കിരീടവും, ഒരു സമ്മാനമായി നൽകപ്പെടുന്നു
  - കൃപയാലും വിശ്വാസത്താലുമുള്ള രക്ഷയിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, ഈ സമ്മാനം കൃപയാലുമല്ല വിശ്വാസത്താലുമല്ല, പിന്നെയോ പ്രവൃത്തിമുഖാന്തരമുള്ള നീതിയാലാണ്
  - കർത്താവിന്റെ കൃപയ്ക്കൊത്തവണ്ണമല്ല, പിന്നെയോ, അവന്റെ നീതിക്കൊത്തവണ്ണം വിശ്വാസികൾക്ക് ഇത്തരം പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും; അതിനാൽ, അത് നീതിയുടെ കിരീടമാണ്

രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണഘടനയുടെ വിളംബരം—5:1—7:29:

രാജ്യജനത്തിന്റെ:

1. സ്വഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ച്—5:1-12

- നാം ആത്മാവിൽ ദരിദ്രരും, വിലപിക്കുന്നവരും, സൗമ്യതയുള്ളവരും, നീതിക്കായി വിശന്നു ദാഹിക്കുന്നവരും, കരുണയുള്ളവരും, ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവരും, സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്നവരും, നീതിനിമിത്തം ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുന്നവരും, കർത്താവിന്റെ നാമം നിമിത്തം നിന്ദയും ഉപദ്രവവും, കളവും ദൂഷണവും സഹിക്കുവാൻ സന്നദ്ധതയുള്ളവരും ആണോ എന്ന് പരിശോധിക്കുവാൻ, നാം നയിക്കുന്ന ദൈവ-മനുഷ്യ ജീവിതവുമായി ഈ വചന ഭാഗത്തെ നാം താരതമ്യം ചെയ്യണം.

2. സ്വാധീനത്തെ സംബന്ധിച്ച്—5:13-16

- നാം ഭൂമിയുടെ ഉപ്പും ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചവും ആയിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നു; ഉപ്പ് രുചിയില്ലാത്തതായി തീരരുത്, വെളിച്ചം പറയിൻ കീഴിൽ മറച്ചുവെക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യരുത്

3. പ്രമാണത്തെ സംബന്ധിച്ച്—5:17-48

- കർത്താവ് ന്യായപ്രമാണത്തെ നിവർത്തിക്കുവാൻ വന്നു. ഈ നിവർത്തീകരണം എന്നത്, അവൻ തന്നെ നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ എഴുതപ്പെട്ട ജീവന്റെ പ്രമാണമായി വരുന്നതിലൂടെയാണ്; അങ്ങനെ നമുക്ക് അവനെ ജീവിക്കുവാനും അതിലൂടെ ധാർമ്മികതയുടെ ഏറ്റവും ഉന്നതമായ നിലവാരമായ, അതിശയകരമായ നീതിയെ ജീവിച്ചു വെളിപ്പെടുത്തുവാനും സാധിക്കും

4. നീതിപ്രവൃത്തികളെ സംബന്ധിച്ച്—6:1-18

- നമ്മുടെ നീതി മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെ പ്രദർശിപ്പിക്കരുത് എന്ന് ഈ ഭാഗം പ്രത്യേകം പരാമർശിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഭിക്ഷ കൊടുക്കലും പ്രാർത്ഥനകളും ഉപവാസവും എല്ലാം നാം രഹസ്യത്തിൽ ചെയ്യണം

5. ഭൗതിക സമ്പത്തിനെ സംബന്ധിച്ച്—6:19-34

- നാം ഭൂമിയിൽ നമുക്കായി നിക്ഷേപങ്ങൾ സ്വരൂപിക്കരുത്, മറിച്ച് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നമുക്കായി നിക്ഷേപങ്ങൾ സ്വരൂപിക്കണം.

6. മറ്റുള്ളവരോട് ഇടപെടുന്നതിലുള്ള തത്ത്വങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച്—7:1-12

- നാം വിധിക്കപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന് വിധിക്കരുത്; വിധിക്കുന്ന വിധിയാൽ നാം വിധിക്കപ്പെടും.

7. ജീവിതത്തിന്റെയും വേലയുടെയും അടിത്തറയെ സംബന്ധിച്ച്—7:13-29

- നാം ഇടുങ്ങിയ കവാടത്തിലൂടെ കടക്കുകയും, ഞെരുക്കമുള്ള വഴിയിൽ നടക്കുകയും വേണം, നല്ല ഫലം കായ്ക്കുവാൻ നല്ല വൃക്ഷത്തോടു പറ്റിച്ചേരണം, പിതാവിന്റെ ഹിതം ചെയ്യുകയും വേണം.

വ്യക്തിനിഷ്ഠമായ നീതി—രാജ്യജനം ജീവിച്ചു വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ക്രിസ്തു

ഇവിടെ നീതി എന്നത്, ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അങ്ങനെ ദൈവമുമ്പാകെ നീതീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നാം പ്രാപിക്കുന്ന ക്രിസ്തു ആകുന്ന വസ്തുനിഷ്ഠ നീതിയെ മാത്രമല്ല സൂചിപ്പിക്കുന്നത് (1 കൊരി. 1:30; റോമ. 3:26); അതിലുപരി, നാം ഇന്ന് രാജ്യത്തിന്റെ യാഥാർഥ്യത്തിൽ ജീവിക്കുകയും, ഭാവിയിൽ അതിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്, നമ്മുടെ നീതിയായി നമ്മിലൂടെ ജീവിച്ച് വെളിപ്പെടുന്ന, ഉൾവസിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവായ വ്യക്തിനിഷ്ഠ നീതിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ വ്യക്തിനിഷ്ഠമായ നീതി പ്രാപിക്കുന്നത്, പഴയ പ്രമാണത്തെ മാത്രം നിറവേറ്റുന്നതിനാലല്ല, പിന്നെയോ , ഈ വേദഭാഗത്ത് പുതിയ രാജാവ് നൽകിയ സ്വർഗരാജ്യത്തിന്റെ പുതിയ പ്രമാണം നിറവേറ്റുന്നതിലൂടെ പഴയ പ്രമാണത്തെ പൂർണമാക്കുന്നതിനാലാണ്. രാജ്യത്തിന്റെ പുതിയ പ്രമാണപ്രകാരമുള്ള രാജ്യജനത്തിന്റെ ഈ നീതി, പഴയ പ്രമാണം അനുസരിച്ചുള്ള, ശാസ്ത്രിമാരുടെയും പരീശന്മാരുടെയും നീതിയെ കവിയുന്നതാണ്. നമ്മുടെ സ്വാഭാവിക ജീവന് ഇത്തരം കവിയുന്ന നീതി നേടുവാൻ കഴിയുകയില്ല; ഇത് ഉന്നതമായ ഒരു ജീവന്, ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാന ജീവന്, മാത്രം ഉളവാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. വിവാഹ വസ്ത്രത്തോട് താരതമ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ നീതി (22:11-12), കുഞ്ഞാടിന്റെ വിവാഹത്തിൽ (വെളി. 19:7-8) പങ്കുചേരുവാനും, സ്വർഗരാജ്യത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ അതിനെ അവകാശമാക്കുവാനും, അതായത്, ഭാവിയിൽ സ്വർഗരാജ്യത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാനും നമ്മെ യോഗ്യരാക്കുന്നു.

ശാസ്ത്രിമാരുടെയും പരീശന്മാരുടെയും നീതി, അക്ഷരങ്ങളുടെ പഴയ പ്രമാണമനുസരിച്ച്, അവർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ജീവനാൽ അനുഷ്ഠിച്ച, അക്ഷരങ്ങളുടെ നീതിയാണ്; രാജ്യജനത്തിന്റെ കവിയുന്ന നീതി, ജീവന്റെ പുതിയ പ്രമാണമനുസരിച്ച് അവർ ക്രിസ്തുവിനെ തങ്ങളുടെ ജീവനായി എടുത്തുകൊണ്ട് ജീവിച്ച് വെളിപ്പെടുത്തുന്ന, ജീവന്റെ നീതിയാണ്. സ്വഭാവത്തിലും നിലവാരത്തിലും ജീവന്റെ നീതി, ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരും അനുഷ്ഠിച്ച നിർജീവമായ നീതിയെ കവിയുന്നു.